

medlemmer i Central- og Østeuropa. Amsterdam-Traktaten har givet os nye og bedre redskaber til at styre EU i den rigtige retning. Danmark agter at bruge disse redskaber. EU's udvikling skal ske i en retning, som befolkningerne føler sig tryk ved, og hvor befolkningerne sætter tempoet.

Den videre procedure

Amsterdam-Traktaten om ændring af Traktaten om Den Europæiske Union, Traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og visse tilknyttede akter med tilhørende protokoller og erklæringer træder i kraft den første dag i den anden måned, der følger, efter at den sidste af de underskrivende stater har deponeret sit ratifikationsinstrument.

Ved lovforslaget fremsættes forslag om, at bestemmelserne i Amsterdam-Traktaten med tilhørende protokoller og erklæringer i deres helhed indføres i lov nr. 447 af 11. oktober 1972 om Danmarks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber med senere ændringer.

Amsterdam-Traktaten indebærer, at der for Danmarks vedkommende overlades yderligere beføjelser til EU. Om dette spørgsmål henvises til Justitsministeriets redegørelse af 6. oktober 1997 om visse forfatningsretlige spørgsmål i forbindelse med Danmarks ratifikation af Amsterdam-Traktaten. Justitsministeriet konkluderer således, at en dansk tilslutning til Amsterdam-Traktaten nødvendiggør anvendelsen af Grundlovens § 20, selvom der for Danmarks vedkommende alene er tale om meget begrænsede overladelser.

Vedtagelse af lovforslaget kræver således enten, at der opnås et flertal på 5/6 af Folketingets medlemmer, eller at der opnås et almindeligt flertal, og at lovforslaget efterfølgende godkendes ved en folkeafstemning efter reglerne i Grundlovens § 42. Uanset om der opnås flertal på 5/6, vil regeringen sikre, at spørgsmålet om Danmarks ratifikation af Amsterdam-Traktaten bliver forelagt folketingsvælgerne til godkendelse eller forkastelse efter reglerne i Grundlovens § 42.

II. Teknisk gennemgang af Amsterdam-Traktaten

Amsterdam-Traktaten består af tre dele.

Den første del vedrører ændringerne af de tre Fælleskabstraktater, Traktaten om Den Europæiske Union samt akten om almindelige valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet.

Den anden del vedrører spørgsmålet om forenkling af det bestående traktatgrundlag. Forældede bestemmelser, bilag og protokoller udgår, samtidigt

med at der sker en fortløbende nummerering af samtlige artikler.

Den tredje del af Amsterdam-Traktaten vedrører de almindelige og afsluttende bestemmelser, herunder reglerne om ikrafttrædelse.

I forlængelse af de tre dele er knyttet en række protokoller til traktaterne.

Herudover knyttes der til Amsterdam-Traktaten en slutakt, hvori der opregnes en række erklæringer. Som bilag til slutakten vedhæftes en konsolideret udgave af Traktaten om Den Europæiske Union og Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Den konsoliderede udgave er ikke en formel del af traktatteksten, men er udarbejdet med henblik på at illustrere, hvorledes de to traktater tager sig ud efter indarbejdelsen af de vedtagne ændringer som følge af Amsterdam-Traktaten.

Amsterdam-Traktaten medfører ingen ændringer i forhold til den nuværende »søjle«-konstruktion i EU-samarbejdet, som blev indført med Maastricht-Traktaten. Nedenfor redegøres for ændringerne som følge af Amsterdam-Traktaten.

1. Unionen og borgerne

Grundrettigheder

Det er i artikel F, stk. 1, tydeliggjort, at Unionen bygger på principperne om frihed, demokrati, respekt for menneskerettighederne og retsstatsprincippet. Formuleringen vedrørende EU-institutionernes efterlevelse af menneskerettighederne ændres ikke med Amsterdam-Traktaten.

Det specificeres, at det er en betingelse for medlemskab i EU, at et ansøgerland overholder principperne om frihed, demokrati, respekt for menneskerettighederne og retsstatsprincippet.

Samtidigt er der indført mulighed for, at Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne med enstemmighed kan fastslå, at en medlemsstat groft og vedvarende har overtrådt ovennævnte principper. Rådet vil herefter med kvalificeret flertal kunne beslutte at suspendere visse af de rettigheder, der følger af traktatgrundlaget for Den Europæiske Union. Dette kan f.eks. vedrøre suspension af stemmerettigheder, men også økonomiske rettigheder.

Ikke-forskelsbehandling

En nyskabelse i Amsterdam-Traktaten er indførelsen af en bestemmelse, som giver Rådet mulighed for med enstemmighed at vedtage hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på at bekæmpe forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel